

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELE,

zase se mi to stalo... Vždy je to stejně překvapivé jako i krásné, povzbuzující, povznášející a přitom tak nezasloužené.

Tentokrát v Pittsburghu. Byl jsem pozván na světovou premiéru nové verze muzikálu *Flashdance* Toma Hedleyho, Robbieho Rotha a Roberta Caryho. Odehrávala se v tamní Heinz Hall s kapacitou 2.300 míst. Bylo plno, inscenace byla výborná a diváci byli nadšení. Skvělá hudba, režie, choreografie, výborní tanečníci, herci a zpěváci v jednom... A k tomu znamenitě efektní i účelná scéna původem české (!) scénografky Kláry Zieglerové. Zajisté znáte stejnojmenný film, který se odehrává právě v onom Pittsburghu. Našemu divadlu se podařilo získat práva na prvé evropské uvedení tohoto nového muzikálu. Stane se tak jen pár dnů po jeho premiéře na Broadwayi, a to 21. září t. r. na naší Hudební scéně.

Čekal jsem na začátek představení, když mi náš evropský agent představil jednoho z autorů, Toma Hedleyho, který napsal scénář pro tento muzikál. A tehdy se to znovu stalo! Pokolikáté už! Hned po představení mi Tom začal vyprávět o tom, jak miluje českou literaturu, Milana Kunderu, France Kafku, Václava Havla, a jak je proto rád, že se jeho dílo bude v Evropě uvádět poprvé právě v České republice...

Slyšel jsem to už tolikrát! Jasně, že jsem si den před tím stačil v jedné pittsburghské restauraci povyprávět s číšnicí, vnučkou českých přistěhovalců, o tom, jak plakala, když jejich město, resp. jejich hokejový tým, opouštěl Jaromír Jágr, ale všude v zahraničí, kde jsem kdy pracoval, a nebylo těch zemí zrovna málo, jsem slyšel stále jedno a totéž: Kundera, Kafka, Kundera, Kafka, Havel...

I jsem si začal klást otázku: „Proč, proč zrovna oni mezi jinými?“ A dozvídal jsem se opakovaně zjednodušeně totéž: **neparazitovali!** Měli svůj pohled na svět, svůj styl, neubližovali, byli sví – **ušlechtilí egoisté.** V Německu, Norsku, Slovinsku, Itálii, Rakousku, Holandsku, Španělsku – všude stejná úcta k těmto jménům, k jejich tvůrčí svobodě – tvůrčí autenticitě v umění. Nepíšu o tom všem proto, že bych byl pyšný na to, čemu se říká národní příslušnost. Byl jsem prostě vždy nadšen z toho, jak se ve všech těch různých řečech opakovala radost nad specifickou schopností hluboké umělecké analýzy našich životů.

Nedávno jsem četl o jednom uměleckém kritikovi, který se rozhodl, že vstoupí do dějin tím, že učiní z paskvilu geniální dílo pod jím šfřeným imperativem: „A kdo tomu, co hlásám, nerozumí, kdo neuznává předložené (onen paskvil) jako geniální dílo, musí se stydět přede všemi za svou omezenost...“ a kupodivu se mu podařilo instalovat hovadinu jako součást umění! A kolik se pak našlo epigonů těch zhovadilostí ve víře, že v nesrozumitelnosti, okázalé drzosti, nehumánnosti apod. spočívá podstata toho, co vzývají podobní „kalkulující teoretikové umění toužící po své kariéře“ jako to nejvyšší...

Ovšem Kundera, Kafka, Havel a jiní jejich úrovně – úrovně osobní výjimečnosti a tedy originality, nepotřebují obdobné extravagantně sobecké vykladače! Oni jsou totiž na celém světě přirozeně vnímáni jednotlivými lidmi bez diktátu „většinových mouder“ jako téměř „hlasy bohů“, jako ti, kteří nám zvěstují skrze svou tvorbu vzácné a výjimečné natolik úžasné, že to spontánně vnímáme jako... jak to nazvat, když se slovo „umění“ stalo zdrojem kupčení? Nejlépe je to nechat osobnímu zkoumání – čtení, koukání, vnímání – a pak si každý z nás sám bez nápoděl může říct, zdali byl fascinován, či nikoliv... a jestli má proč spěchat při setkání s „krajanem“ geniálního spisovatele s osobním konstatováním: „Ale vždyť vy jste z té země, kde tvořil...!“

Na shledanou při všech setkáních v Městském divadle Brno
se s Vámi za všechny kolegy těší

Stanislav Moša
Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

UNOR
2013
CENA 15,- Kč

Zdenek Merta, Stanislav Moša

OČISTEC

režie **Stanislav Moša**

PREMIÉRA NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

19. LEDNA 2013

Jacques Prévert PARIS AT NIGHT

Tři sirky jedna po druhé škrtnutá do noci
První abych viděl tvůj celý obličej
Druhá abych viděl tvé oči
Poslední abych viděl tvá ústa
A tma pustopustá aby mi to vše připomněla
Když ležíš v objetí mého těla

/přeložil Adolf Kroupa/

Důležité je,
aby se nedílnou součástí duše
stala ušlechtilost.

Mahátma Gándhí,
*2. října 1869, Britská Indie
– 30. ledna 1948, Nové Dillí, Indie,
jeden z největších
politických a duchovních vůdců Indie.*

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

PARTNEŘI DIVADLA

Jiří Mach

Ivana
Večeřová

Aleš
Slanina

Hana
Holišová

Petr
Koukal

Jan Hruška

Dalibor
Černák

Igor
Ondříček

Christopher
Weyers

Petr Švancara

Stanislav
Moša

Petr
Hloušek

Michal
Isteník

Alan
Novotný

16. PROSINCE 2012

KŘÍDLA 2011/2012

1. Cenu kolegialita revue Dokořán předává Jef Kratochvíl a výtvarník Štefan Mílkov Milanu Uhdemu
2. Cenu bezpečného zázemí převzala od Petra Gazdíka paní Simona Lepoldová
3. Za přínos Městskému divadlu Brno byl oceněn Ing. Jiří Kaláb
4. Nejvýraznější tvůrčí počín – Christopher Weyers za scénu k muzikálu Jekyll a Hyde, tlumočí: Sylva Smutná, předává: Jan Hruška – útočník Komety Brno
5. Nejpopulárnější herečka – Hana Holišová, předává badmintonista Petr Koukal
6. Nejpopulárnější herec – Aleš Slanina, předává basketbalistka Ivana Večeřová a skifařka Mirka Knapková
7. Inscenací sezóny se stal muzikál Pokrevní bratři, cenu převzal režisér Stanislav Moša

S koncem roku a začátkem nového se obvykle rekapituluje. Ohlížet se zpět musí být určitě příjemnější, když za svou práci přebíráte ceny, jako například Milan Uhde. Křídla sezóny 2011/2012 kolegia Dokořán dostal, jak jinak, za *Divou Báru*.

V OSLNĚNÍ

MILAN UHDE

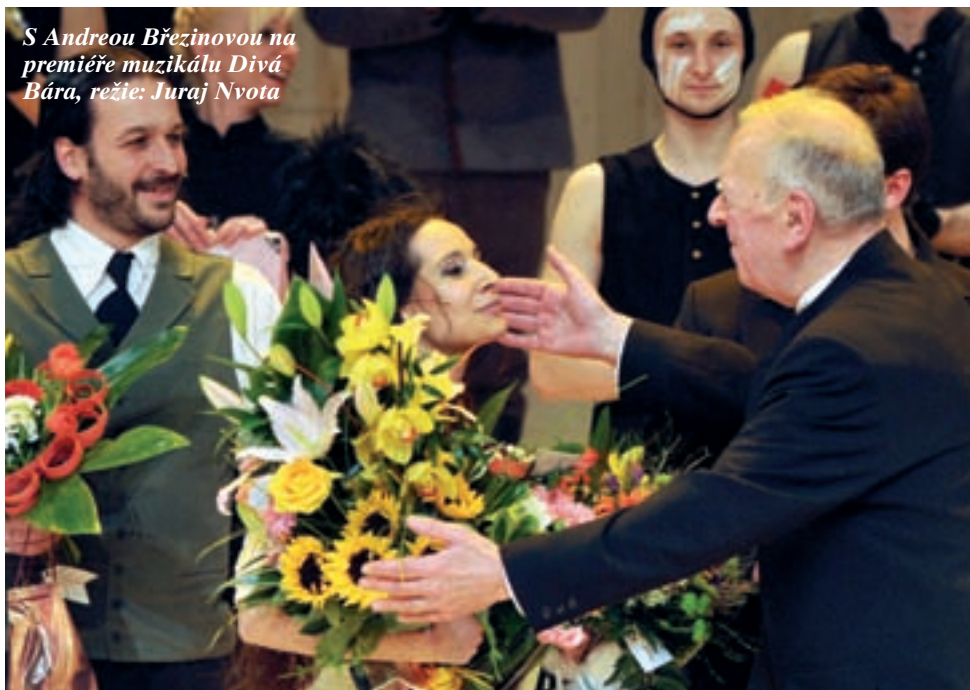
Vypadal jste při předávání opravdu překvapeně. Nečekal jste, že Bára vám dá Křídla? Práce na *Divé Báře* mně dala křídla. Ale s Křídly s velkým ká jsem na mou duši nepočítal a nominaci nebral vážně. Úspěch a oce-

nění přece sklízejí především velké americké nebo americky střížené muzikály, a ty já neumím ani umět nechcu a nemožu, dyť su z Brna, teda Kropolák. Tím víc mě potěšila ta okřídlená soška, která mi teď trůní na psacím stole.

*Jak jste byl spokojený s inscenací? Splnila vaše očekávání či spíše představy, které jste o *Divé Báře* měl?*

Z *Divé Bary* mám jednoznačnou radost. Juraj Nvota ji režíroval nejen s náramným pochopením, ale dal jí ožít ve trojrozměrném prostoru tak, že autora v dobrém zaskočil. Hudbu obou skladatelů Leoše Kuby a Miloše Štědroneš se za velkorysě pomoci šéfdirigenta Ondřeje Tajovského a s přispěním Karla Cóna podařilo dovést k výsledku, který se líbí mně a snad i divákům, ale není podbízivý. Scéna Tomáše Rusína je prostá a přitom poetická, kostýmy Zuzany Štefunkové jsou pů-

S Andreou Březinovou na premiéře muzikálu Divá Bára, režie: Juraj Nvota

vabné a nápadité a choreografie Hany Litterové stejně tak. Andrea Březinová jako Bára je skvělá, naprosto jsem se do ní zamiloval, arci s laskavým svolením své ženy. Herci mě do jednoho nadchli. Zní to jako reklama, ale jinak to neumím vyjádřit.

Dokončit hru na shakespearovské téma a hlavně dopsat svoji vzpomínkovou knihu, to jste si naplánoval před rokem jako předsevzetí, jaká je realita? Vezměme to postupně – nová hra, je hotová?

Nová hra není hotová. Potkala mě nejrůznější rozptýlení – kniha statí o českých autorech, která vyjde v lednu 2013 a jejíž příprava mě stála více času, než jsem předpokládal, a pak pracovní skupina usilovně formulující zadání pro výběr nového ředitele pražského Národního divadla; namanuly se i jiné úkoly, které nešlo odmítnout, takže mám co dohánět. S odstupem jsem si přečetl první část té hry a zjistil, že jsem si mylně myslel, že je v pořádku a že se na ni dá plynule navázat. Chybá lávky: bude na tom ještě práce jako na kostele.

O čem by měla být?

Jde o variaci na Shakespearovo *Zkrocení zlé ženy*. Má hrdinka je po všech stránkách tak vynikající, že čeští mužští slaboši na ni nemají, a proto o ní šíří, že je nafoukaná, nepřístupná, přemoudřelá a zkrátka nesnesitelná a zlá. Její příběh začíná v prvních dnech po

druhé světové válce a o její přízeň se pokoušejí dva muži, každý úplně jiný. Ale zkrotit se jí nepodaří.

Vzpomínková kniha má prý nést název Co na sebe vím. Kdy se objeví na knihkupeckých pultech?

Vzpomínková kniha se nakonec jmenuje *Rozpomínky* a název *Co na sebe vím* se přemístil do podtitulu. Chystá ji nakladatelství Torst, ale nejdřív musím dopsat chybějících asi třicet stran a celý text zredigovat. Je dlouhý a zcela jistě plný zbytečných podrobností, které budu muset škrtnout. Na pultech se měla objevit do poloviny roku 2013, ale to bych byl musel rukopis odevzdat 31. října 2012. Protože se to nepovedlo a ani na termín konce ledna 2013 nemohu vzít jed, proběhne start knihy úměrně později.

Mimochodem, co na sebe víte a co prozradíte?

Vím toho na sebe dost, paměť mi zatím slouží dobře. Povím na sebe všechno, co vím, ať si můj autoportrét z toho vyjde jako nepřilíš lichotivý. Chtěl bych „sám sebe psát“, jak to kdysi pojmenoval František Halas, a to vyžaduje být k sobě přísný a neúprosný. Je to svého druhu zpověď, a ta se týká především hříchů. Pan katecheta Josef Nedoma mě na gymnáziu učil, že má smysl jen tehdy, je-li úplná.

A co na sebe víte, ale neprozradíte?

Neprozradím to, co se kromě mě týká nejintimnějšího soukromí dalších lidí. Zveřejnit sám sebe je mé právo, při vyprávění o svých bližních takové právo nemám a chci a musím být ohleduplný.

A co o sobě nevíte?

Co o sobě nevím, vyplyne tak jako tak na povrch mezi řádky, budou-li dostatečně upřímné a otevřené. To je vlastnost veškeré krásné literatury, je-li diktována potřebou pravdy: autor

na sebe prozradí nejen to, co na sebe případně povědět nechtěl, ale i to, co o sobě přímo nevěděl.

Mimochodem, pokud tento rozhovor vyšel, pak je jasné, že jsme přežili konec světa. Měl jste obavy, že skutečně nastane, nebo jste si byl jistý, že svět se bude točit dál?

Nahromadilo se mi tolik práce, povinností a závazků, že jsem na konec světa neměl kdy ani pomyslit, natož se bát. Ani jsem kloudně nezachytil datum, kdy měl nastat. To, na co nemám ani nejmenší vliv, vytěšňuji, snad s výjimkou počasí. Ale například politiku pokládám za sféru, na kterou máme vliv zatraceně silný, jen ho dobře nevyužíváme.

Do roku 2013 přecházejí zmíněné zanedbané úkoly z loňska – rozepsaná hra a vzpomínková kniha. Nově přibyla mozartovská jednoaktovka pro Miloše Štědróně a Vladimíra Morávka jako předehra k zamýšlené velké mozartovské inscenaci v Huse na provázku. Na rok 2014 jsem Stanislavu Mošovi slíbil předložit další muzikál, tentokrát o „muži s jiskrou“ a o tom, jak to s ním měla jeho partnerka těžké. Bude nejvyšší čas začít na tom pracovat. V srpnu 2013 mi končí mandát předsedy Rady České televize. I na to se těším.

*Text: Jiřina Veselá,
foto: jeff Kratochvíl*

*S předsedou Kulturní komise RMB
Stanislavem Michalíkem a jeho ženou*

Jule Styne
Bob Merrill
Isobel Lennartová

Funny Girl

Foto: Jef Kraochvil

27. - 30. PROSINCE 2012

STADTTHEATER INGOLSTADT

ORCHESTR MdB

TRUMPETA HUBERT RATSCHKER

Narozen ve Šternberku. K hudbě ho přivedl jeho otec – vynikající hudebník Hubert Ratschker. Studoval na konzervatoři v Kroměříži u prof. Lazara Cruze, poté krátce v Praze a v Brně, kde svá studia dokončil. Již při studiích tlíhnu k jazzové, funkové a popové hudbě a v tomto směru ho podporoval prof. Vladimír Weber. Po absolvování konzervatoře fungoval v mnoha hudebních formacích a spolupracoval na různých multižánrových projektech.

Od roku 2005 je členem orchestru Městského divadla v Brně, kde působí jako 1. trumpetista. Současně hraje ve vynikající funkové formaci SHOWSTATION a především v profesionálním brněnském bigbandu B Side Band, který je úzce spjat s fenomenálním zpěvákem Vojtěchem Dykem. V tomto bigbandu hraje na pozici sólotrumpetisty. Má na svém kontě desítky natočených alb ve všech možných hudebních žánrech. Koncertuje jak u nás, tak i v zahraničí a hostuje v mnoha skupeních.

Zima v plné síle, jaký je váš vztah k zimním sportům?

Jsem milovníkem zimních sportů! Nejraději rakouské Alpy a na malinkých lyžičkách tzv. Big Foot. Je to absolutní relaxace, jen musíte občas mrknout, jestli jedete stále po správné stopě. Naposledy když jsem si vyjel, a to úplně sám na ledovec, tak jsem se ztratil a musím vám říct, že už jsem byl pomalu smířen s tím, že se mé krásné vysportované tělo stane potravou nechvalně známého a vyhlášeného milovníka českých trumpetistů vlka alpského, v Rakousku známý jako Der Alpen Wolf. A hádejte, jak to dopadlo? Nechal jsem se sežrat!

Jak jste spokojen se zvukem orchestru Městského divadla Brno?

V tomto orchestru hraji již několik let a spolu s kolegy, se kterými mne mimo jiné spojuje veliké přátelství, se vždy společně snažíme, aby zvuk orchestru byl vždy na co nejvyšší možné úrovni!

Muzikantská dráha otvírá prostor pro imaginaci, kdy jste toho nejvíc využil?

Imaginace je sebeuspokojující element, se kterým jsem v kontaktu každý den. Ale dá se to brát i jinak.

Jaké jste prožil největší dobrodružství, nejen s trubkou?

Myslíte s trumpetou? Dobrodružství je něco, co neodmyslitelně patří k životu každého správného muzikanta. No a jako každý správný umělec jsem byl také vyloučen ze studií. Během jednoho roku, než jsem se dostal zpět k dostudování, jsem vystřídal spoustu občanských povolání. Kopal jsem výkopy, prodával křečky... Jedno z mých velkých dobrodružství je z turné s Vojtou Dykem a brněnským B Side Bandem, kdy jsem byl nucen bránit se davu spoře a jinak nevhodně oděných fanynek, které se na mě vrhly v temném podchodu metra. Ale to víte... já už raději pohodu a klid.

Máte ve světě výrazný muzikantský vzor?

Na tuto otázku vám odpovím okamžitě a bez přemýšlení. Ty vzory jsou dva. A to můj otec, také Hubert zase po svém otci, a prof. Vladimír Weber, u kterého jsem studoval na brněnské konzervatoři. Můj otec je obrovský muzikant a jeden z těch šťastlivců, že je přírodou samou. Byl ke mně v hudbě velice přísný a nic mi neodpustil. Hodně bylo slziček. Dřel jsem jako muflon v říji Jeho slova, která mám stále v hlavě a snažím se jimi neustále řídit jsou: **Málo mluvit! Hodně hrát!** To jen díky jemu teď odpovídám na vaše otázky. No a pan profesor, nesmírně to moudrý člověk, mne, a to nejen v hudbě, zase naučil pokoře a správně používat to, co je pro nás všechny tím nejcennějším... a to je naše srdce a duše! Měli bychom se nad tím všichni alespoň na chvilku zamyslet a uvidíte! Začnou se dít zázraky!

Kolik nástrojů (myslím trubek) jste během své kariéry vystřídal?

Myslíte trumpet? Vystřídal jsem v životě hodně nástrojů i trubek, ale až v našem divadle jsem našel tu pravou!

Když do kina, tak na jaký žánr?

Určitě na animované pohádky! Jé, to je krásna si takhle odpočinout...

*Otázky položil a s Nikonem pracoval
jef Kratochvíl*

režisér Petr Kracik

*Martin Havelka
a Evelína Kachlířová*

*Martin Havelka
a Lucie Zedníčková*

Lucie Zedníčková

*Hana Kovářiková
a Martin Havelka*

ZKOUŠKY
MEFIŠTO
REŽIE PETR KRACIK

ZKUŠEBNA 2

Foto: jeř Kratochvil

Vítěz divácké ankety Křídla
v kategorii Nejoblíbenější inscenace
sezóny 2011/2012

Foto: J. Kratochvíl

WILLY RUSSELL
POKREVNÍ BRATŘI

OSUDOVÝ A MAGICKÝ MUZIKÁL

režie Stanislav Moša

11. - 14. ÚNORA 2013

HRAJEME NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

ČERT TĚ VEM!

HANA HOLIŠOVÁ

*S Petrem Gazdíkem
v muzikálu Papežka,
režie: Stanislav Moša*

Za posledních pár sezón má Hana Holišová na kontě hned několik velkých hlavních rolí, které by samy o sobě u jiných vydaly na celý herecký život. O tom, že se s nimi dovede úspěšně poprat, svědčí ohlasy diváků, které jí letos vynesly už třetí vítězství v anketě Křídla.

Minulý rok byl náročný a krásný

V čem jsou pro vás letošní Křídla jiná než ta dvě předchozí z let 2009 a 2010?

Letos jsou porcelánová. (smích) Jinak jsou stejně krásná jako ta předchozí, protože jsou od diváků.

Kam si sošku vystavíte?

První dvě sošky Křidel stály donedávna na mikrovlnce. Nejspíš to zní nelichotivě, ale bylo to opravdu jen dočasně, z ryze praktických důvodů. Teď už jim dopřeju místo důstojnější.

Jak se teď vlastně má Hanka Holišová?

Unaveně, ale hezky.

Kdybyste měla rekapitulovat, jaký pro vás byl minulý rok?

Byl náročný a krásný ve všech směrech. Věřím a doufám, že všechno, co mě v něm potkalo, k něčemu bylo a posunulo mě to lidsky i herecky dál... Velikou radost mi třeba udělali mí kolegové, kteří mi jako překvapení po premiéře *Funny Girl* uspořádali soukromý rautík s výbornými pochutinami našeho ultrasuperfamózního šéfkuchaře Aleše Slaniny. Moc si jich, nejen za to, vážím.

Dařilo se vám od práce uniknout a využít času pro sebe?

Ve volných dnech, kterých opravdu moc není, se vždycky snažím dohánět své resty, ať už jsou to setkání s přáteli nebo s rodinou. Ale hlavně se snažím odpočívat.

Nášla jste čas zajet si i do svých milovaných Beskyd?

Na Beskydy se čas musí vyšetřit vždycky. Sice jen na pár dní, ale i tak to stojí za to.

Pojďme si ten váš herecký loňský rok trochu projít. Únor 2012 byl ve znamení muzikálu Papežka. Jak se vám dařilo převést se do role zbožné dívky, byť třeba jen ze smyšlené legendy?

Já Janu vůbec nevidím jako ukázněnou zbožnou dívku. Naopak navzdor nevoli svého otce i doby šla za tím, v co věřila. Chytrá, silná, ale i živelná a temperamentní, obdařena talentem a pílí.

Po Viole ve Večeru tříkrálovém to pro vás byla už druhá role v mužském převleku. To už se v něm musíte cítit jako doma, ne?

Já se za muže převlékla už víckrát. Poprvé to bylo v *Noci na Karlštejně*, kterou mimo chodem v karlínském divadle v Praze hrajeme stále – už devátým rokem. Hlavně jsem poznala, že to ti mužští mají jednodušší. (smích) V dubnu jste si naopak zařadila v komedii *Tři v tom*. Jak vám je v bláznivých situacích točících se okolo svatebních námluv?

Při tomto zkoušení bylo velmi inspirativní sledovat některé kolegy, ať už Milana Němce, Míšu Isteníka nebo Petra Štěpána. Užívám si to, jak je každá repríza úplně jiná, ať už díky divákům, nebo roz dováděným kolegům.

Červen pro vás znamenal návrat k ženské hrdince s těžkým životním osudem. Jak moc se vás dotkl emocionální příběh muzikálu Pokrevní bratři?

Role paní Johnstonové byla náročná z mnoha důvodů. Hrát svobodnou matku několika dětí. Ženu, která má navzdory nelehkému životu stále nadhled a humor. Matku, které před očima zemřou její synové... Mám toto představení moc ráda. Je silné, opravdové, neskutečně pestrobarevné, plné vtipných scén, ale zároveň bolesti a zoufalství.

Sama ještě matkou nejste, ale dovedete si představit, že byste někdy byla schopná takového činu: vzdát se jednoho z dvojčat?

Je fakt, že se denně píše o podobných skutcích zoufalých žen. Sama si to neumím ani představit, čelit takovému rozhodnutí. Pevně doufám, že mě nic podobného nepotká jinde než na jevišti.

*V muzikálu
Čarodějky z Eastwicku,
režie: Stanislav Moša*

Už na začátku této sezóny přišel muzikál Funny Girl, který nabízí pro herečku dvě odlišné polohy. Cítíte se líp v té bláznivější nebo vážnější?

Cítím se krásně v obou, už proto, že tuhle roli můžu hrát. Nemám vysněné role, ale tahle patří rozhodně k těm, které jsou za odměnu. Líbí se mi na Fanny právě ta různost hereckých poloh a tváří, které k ní patří. Cesta ztřeštěné, ale talentované a cílevědomé dívky z nižší vrstvy, až na post velké divadelní star, která vsadila na nesprávné srdcové eso... Bylo to velké hledání a taky trápení, ať už doma nad scénářem, nebo na zkouškách. Je to obrovský adrenalin a nádherný pocit, když pak slyšíte odezvu z publika a cítíte, že to funguje.

Role vyžadovala i jízdu na kolečkových bruslích. Jak jste se s tím popasovala?

Na kolečkových bruslích jsem stála jen párkrát v dětství. Po zjištění, že se jim ve *Funny* opravdu nevyhnu, jsem musela začít trénovat. Takže jsem celá ochráničovaná

Která z těch všech rolí, co jsme zmínily, vám nejvíc dala a se kterou jste se naopak nejvíc natrápila?

Nenapadlo by mě, že mě v jednom roce a pod střechou jednoho divadla může potkat tolik krásných rolí. Každá z nich pro mě byla moc důležitá a neměnila bych. Po všech stránkách byla nejnáročnější Fanny, která je zásadním tahounem celého příběhu, má opravdu intenzivní herecký i pěvecký part a z jeviště odbíhá jen kvůli dalšímu rychlému převleku.

Nerýsuje se vám třeba i nějaká další spolupráce v pražském divadle, v televizním seriálu nebo v reklamě?

Herecká práce pro televizi se rýsovala, ale nakonec nevyšla. Rýsuje se další, ale kdo ví – nechám se překvapit. Můj tajný plán je: až do důchodu točit každý půlrok reklamu na novou příchut' Fidorcky. (smích)

Text: Lenka Suchá,

foto: jef Kratochvíl, Tino Kratochvíl

a s půjčenou helmou jezdila na parkovišti před domem a čekala jsem, kdy mi kolemjdoucí začnou házet drobné, neboť to byla opravdu podívaná. (smích) Absolvovala jsem dokonce i dvě lekce s profesionálním lektorem, který mi s těmi nejdůležitějšími zákonitostmi bruslení hodně pomohl. S některými „figly“ mi pomohl i pan Youtube. Teď doufám, že najdu odvahu i čas jezdit nadále a trochu se v tom zdokonalit.

Ve Funny Girl se na jevišti setkáváte i se svou maminkou. Jak se vám spolu hraje?

Potkaly jsme se na jevišti už několikrát, ale ve *Funny* je to poprvé, co mi máma hraje mámu, takže samozřejmě využíváme toho, co máme natrénováno ze života. Mamka hledí okem mámy, ale i herečky a zpěvačky. Byla jsem ráda, když za mnou přišla s nějakou připomínkou. Občas jsem na ni byla určitě i nevrlá, ale ona ví, že to bylo jen v zápalu nervů a boje. Mám v ní velkou oporu.

ŽIVÁ MORAVSKÁ ZABIJAČKA

22. 2. 2013 8⁰⁰-20⁰⁰, 23. 2. 2013 12⁰⁰-20⁰⁰

Přijďte zažít jedinečnou atmosféru tradiční moravské zabijačky, kterou pořádá společnost Brixton gastro, restaurace Nekonečno a Městské divadlo Brno přímo na Dvoře MdB v Lidické ul.

Šéfkuchař Jaroslav Kolbasovský Vám spolu se svými kolegy předvedou a nabídnou:

- Bourání prasátka a zpracování masa
- Kompletní výrobu zabijačkových pokrmů a produktů
- Presentaci zapomenutých receptů a postupů našich předků
- Prodej poctivých, po domácku vyrobených zabijačkových specialit i přes ulici
- Prodej domácího uzeného z naší vlastní udírny

Dále jsme pro Vás připravili:

- Živé vystoupení herců MdB
- Široký výběr moravských ovocných pálenek

V termínu 20.2. – 27.2.2013 proběhnou tradiční domácí zabijačkové hody s ochutnávkou moravských ovocných pálenek i přímo v prostorách restaurace Nekonečno, Lidická 14, areál MdB.

RESTAURACE
NEKONEČNO
НЕКОНЕЧНО

www.nekonecnorestaurant.cz

Klaus Mann: **MEFISTO**

Lidstvo přestalo věřit, že za vším zlem stojí ďábel. Skutečnost je však mnohem horší: ďábel je v nás. A když ne rovnou ďábel, tak alespoň jeho komplic. Kde se v člověku rodí ono potenciálně ďábelské? Dramatizace slavného románu Klause Manna, jenž poprvé vyšel roku 1936, hledá odpověď v suggestivním příběhu talentovaného, leč chorobně citizádostivého herce, který v pyše a v touze po velkých rolích, v touze po slávě, zapradá svou duši nacistické moci. Tento herec – Hendrik Höfgen, který na jevišti virtuózně ztělesňuje postavu Mefista, postavu z Goethova dramatu, se nakonec sám stává Mefistem svého druhu. Svůdným, uhrančivým miláčkem, jemuž divadelní i filmový Berlín leží u nohou, ale také zaprodanec svých někdejších ideálů a životních lásek. Mannův *Mefisto* výstižně zachycuje ty momenty, které setrvale hrozí strhnout moderního člověka do pekla vlastních ambicí a pých. Vždyť zapradat duši je tak snadné!

Režie: Petr Kracik

Hrají: Martin Havelka, Lenka Janfková, Lucie Zedníčková, Milan Němec nebo Igor Ondříček, Michal Isteník, Viktor Skála, Evelína Kachlířová, Hana Kovářková, Pavla Vitázková, Jan Mazák, Ladislav Kolář a další.

Robin Hawdon: **DOKONALÁ SVATBA**

Svatební obřad a chvíle před ním jsou obvykle situací, kdy se lámou životní osudy. Tak je to i v jedné z nejlépe napsaných komedií současnosti. Bill s Ráchel jsou šťastní. Bill s Ráchel se budou brát. Oba se na svatbu velice těší. I Tom, Billův svědek, se těší. I Ráchelini rodiče se těší. A krásné svatební apartmá je pronajato... Jenže ráno před svatbou se Bill probudí v posteli po noci, kterou si nepamatuje, s dívkou, kterou si nepamatuje, a navíc si ani nepamatuje, co se mezi nimi dělo – a dívka říká, že leccos. Nezbyvá než ji okamžitě ukryt do koupelny a za vydatné pomoci svědka Toma a nebohé, do věci omylem zapletené pokojské Julie, se pokusit vše utajit před nevěstou a její matkou, zatímco na radost pijící otec začíná působit hotelové obsluze mírné komplikace. Všechno se navíc definitivně zaplete ve chvíli, kdy Tom zjistí, která to dívka s Billem strávila noc. Vše v této komedii záměn, lži a nedorozumění spěje k nevyhnutelné katastrofě, která se nakonec ukáže paradoxně být tím nejšťastnějším řešením. Skvostná klasická situační komedie zkušeného britského dramatika Robina Hawdona obletěla od své premiéry v roce 1994 jeviště celé Evropy...

Režie: Stano Slovák

Hrají: Lenka Janfková nebo Svetlana Janotová, Milan Němec, Petr Štěpán, Hana Holířová, Lucie Zedníčková, Ludmila Meccedorová, Zdeněk Bureš.

Milan Kundera: **JAKUB A JEHO PÁN**

Světověznámý český prozaik napsal v roce 1971 brilantní melancholickou komedii, popisující roztočivné přehody šlechtického Pána a jeho plebejsky moudrého sluhu Jakuba. Text s podtitulem „poeta Denis Diderotovi“ však není pouhou dramatizací Diderotova románu *Jakub Fatalista* – je labužnický rozkošníkovi variací jeho hlavních témat, hravým domyšlením Diderotových paradoxů očima ironického skeptika 20. století. Milan Kundera touto hrou vzdává hold jedné z největších rozkoší, jakou

zná – rozkoši z vyprávění: radostně se kochá věčně se opakující lidskou pošestlostí i skepticky přemítá nad tím, „co je psáno tam nahoře“ a zdali jsme jako divadelní postavy napsáni dobře či nikoli. Zároveň však Kundera svou vyřiběnou komedií skládá – v nejmístě světa, kde víme jen to, že jdeme vpřed, protože „vpřed – to je všude“ – v postavách Jakuba a Pána neokázalou poctu mužskému přátelství.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jan Mazák, Viktor Skála, Andrea Březinová, Lucie Zedníčková, Martin Havelka, Patrik Bořecký, Jakub Zedníček, Mária Lalková, Jaroslav Matějka, Jana Musilová, Ladislav Kolář a Vojtěch Blahuta.

Alois a Vilém Mrštíkovi: **ROK NA VSI**

Jednu z nejskvostnějších kapitol české literatury přijede do Brna představit Jihočeské divadlo z Českých Budějovic. Románová kronika utkaná z jedinečných osudů neuvěřitelně krutých, ironických i dojemných. Balada plná syrové poezie, střepin v blátě, perlíček na dně, groteskních dějů, padajících plotků, zmatených obecních účtů. Slavná románová kronika o životě obyvatel jedné moravské vesnice. Staré lidové obyčeje, hlahl zvonů zvoucí lidi k bohoslužbě, život v harmonii s přírodou a pevný řád, jehož porušení se nikomu neodpouští. Ale lidské touhy, vášně, hříchy i zraedy vždycky čerily poklidné hlady...

Režie: Břetislav Rychlík

Hrají: Roman Nevěčný, Jaroslava Červenková, Bibiana Šimonová, Lucie Končoková, Dana Verzichová, Pavel Oubram, Jiří Šesták, Věra Hlaváčková, Václav Liška a další.

Lucius Annaeus Seneca: **FAIDRA**

Původně řecká báje o Faidře, kterou zničí nešťastná láska k nevlastnímu synovi Hippolytovi, je dnes známá především díky slavné Racinové tragédii, která vychází nejen z Euripidova *Hippolyta*, ale i Senecovy *Faidry*. Mnoho dalších autorů se tímto mytem inspirovalo volně, např. Eugene O'Neill ve své *Touze pod jilmu* či Robinson Jeffers v básni *Cawdor* a dramatu *Žena z Kréty*. Příběh je to stále živý, jako jsou ještě pořád živé lidské touhy a bolesti, a dnes jako jindy hovoří o nezměrné a zničitelské síle nenaplněné lásky, o propastech lidské duše. Je to krátké, hutné drama bez velkých odboček mířící k jádru, které neřešitelnou situaci pítvá nemilosrdně, z hlediska stoického moralisty, ale bez okázalého moralizování – dává totiž prostor k pochopení celé té tragické události. V inscenaci hostuje herečka Helena Dvořáková, absolventka JAMU a léta členka našeho souboru, která za ztvárnění role Faidry v pražském Divadle v Dlouhé získala Cenu Alfréda Radoka.

Režie: Hana Burešová

Hrají: Helena Dvořáková, Lukáš Janota, Viktor Skála, Emma Černá, Igor Ondříček, Eva Jedličková, Hana Kovářková a Eva Ventrubová.

Joseph Kesselring:

JEZINKY A BEZINKY

ANEB ARSENİK A STARÉ TETY

Byl to Jan Werich, který tuto hru viděl na Broadwayi a který ji nechal přeložit a uvést v Čechách v roce 1958. Důvodem jeho nadšení byl fakt, že se na divadle ještě nikdy předtím tolik nesmál...! Tedy právě jemu jsme dnes vděční za to, že se můžeme i my bavit jednou z nejslavnějších detektivních komedií světové dramatiky, jejíž děj se odehrává v milém a pohodlném domě, z jehož stěn

PROGRAM ÚNOR

Činoherní scéna

12. pá	18.00	Dokonalá svatba	
22. so	19.30	Jakub a jeho pán	
3.2. ne	19.30	Jakub a jeho pán	E7
8.2. pá	14.00	Mefisto	
8.2. pá	19.30	Mefisto	C5
9.2. so	19.30	Mefisto	P
10.2. ne	19.30	Mefisto	D
11.2. po	19.30	Mefisto	A1
12.2. út	19.30	Mefisto	A2
13.2. st	19.30	Mefisto	A3
14.2. čt	18.00	Charleyova teta	
17.2. ne	19.30	Brouk v hlavě	
18.2. po	19.30	Rok na vsi	Jihočeské divadlo České Budějovice
19.2. út	19.30	Faidra	E2
22.2. pá	19.30	Jezinky a bezinky	AB5
23.2. so	19.30	Jezinky a bezinky	AB6
24.2. ne	19.30	Jezinky a bezinky	E7
25.2. po	19.30	Mefisto	AB1
26.2. út	19.30	Mefisto	AB2
27.2. st	19.30	Mefisto	AB3
28.2. čt	19.30	Mefisto	AB4

Hudební scéna

12. pá	19.30	Očistec	C5/E5
22. so	19.30	Očistec	A6/AB6
3.2. ne	18.00	Očistec	
4.2. po	18.00	Očistec	
5.2. út	19.30	Očistec	E2/C2
6.2. st	19.30	Očistec	C4
7.2. čt	19.30	Očistec	A4/AB4
8.2. pá	19.30	Očistec	A5/AB5
11.2. po	19.30	Pokrevní bratři	A2013/M2013
12.2. út	19.30	Pokrevní bratři	R2013/X2013
13.2. st	19.30	Pokrevní bratři	Z2013/T2013
14.2. čt	18.00	Pokrevní bratři	
18.2. po	18.00	Jekyll a Hyde	
19.2. út	18.00	Jekyll a Hyde	
21.2. čt	19.30	Papežka	
23.2. so	14.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	
23.2. so	17.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	
24.2. ne	14.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	
24.2. ne	17.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	

PROGRAM BŘEZEN

Činoherní scéna

1.3. pá 19.30 Zkrocení zlé ženy	
2.3. so 19.30 Mefisto	
3.3. ne 18.00 Dokonalá svatba	
5.3. út 19.30 Jakub a jeho pán	A2
6.3. st 19.30 Koločava	
7.3. čt 18.00 Koločava	
8.3. pá 18.00 Koločava	
10.3. ne 18.00 My fair lady (ze zelnáku)	
11.3. po 19.30 My fair lady (ze zelnáku)	
12.3. út 19.30 Faidra	AB2
13.3. st 19.30 Mojžíš	
14.3. čt 18.00 Mojžíš	
15.3. pá 19.30 Mefisto	A5
16.3. so 18.00 Charleyova teta	
17.3. ne 18.00 Charleyova teta	
19.3. út 19.30 Mefisto	C2
20.3. st 18.00 Škola základ života	
21.3. čt 19.30 Jezinky a bezinky	
22.3. pá 18.00 Jezinky a bezinky	
24.3. ne 19.30 Jezinky a bezinky	D
25.3. po 19.30 Zkrocení zlé ženy	A13
26.3. út 19.30 Zkrocení zlé ženy	M2013
27.3. st 19.30 Zkrocení zlé ženy	R2013
28.3. čt 19.30 Jezinky a bezinky	AB4
29.3. pá 19.30 Jezinky a bezinky	C5
30.3. so 18.00 Jezinky a bezinky	

Hudební scéna

8.3. pá 14.00 Zorro	
8.3. pá 19.30 Zorro	
9.3. so 19.30 Zorro	A6/AB6
10.3. ne 19.30 Zorro	D/E7
11.3. po 19.30 Zorro	A1/AB1
12.3. út 19.30 Zorro	E2/C2
13.3. st 19.30 Zorro	A3/AB3
14.3. čt 19.30 Zorro	A4/AB4
15.3. pá 19.30 Zorro	C5/E5
16.3. so 19.30 Zorro	P
17.3. ne 15.00 Zorro	
17.3. ne 19.30 Zorro	
18.3. po 19.30 Zorro	
19.3. út 19.30 Zorro	A2/AB2
20.3. st 18.00 Zorro	
21.3. čt 19.30 Zorro	C4
22.3. pá 19.30 Zorro	A5/AB5
23.3. so 19.30 Koncert pro Krtku	
25.3. po 19.30 Divá Bára	
26.3. út 18.00 Divá Bára	
28.3. čt 18.00 Sněhurka a 7 trpaslíků	
29.3. pá 18.00 Sněhurka a 7 trpaslíků	
30.3. so 14.00 Sněhurka a 7 trpaslíků	

dýchá spíš atmosféra viktoriánské Anglie než newyorský Brooklyn padesátých let. Dvě starší elegantní dámy, sestry Abby a Marta Brewsterovy, příjemně a pohostinně slečny, zvou podobně staré pány na bezinkové víno... V této rajske pohodě se však dějí věci nadmíru podezřelé... A tak, když tety navštíví jejich synovec Mortimer, nestačí se divit...

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Zdena Herfortová, Jana Gazdíková, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Martin Havelka, Evelína Kachlřřová, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Bureš, Karel Mišurec, Tomáš Sagher, Michal Isteník a Robert Urban.

Zdenek Merta, Stanislav Moša: **OČISTEC**

Očistec je podle církevní tradice fáze, v níž se lidská duše osvobozuje od svých pozemských hříchů a zapomíná na veškeré tělesné slasti, aby mohla vstoupit do věčného Ráje. I přes utrpení a trápení, která jsou s tímto stavem spojená, dochází nakonec k naprostému a zaslouženému osvobození. Tento metafyzický stav pojímá naše nová hudební komedie *Očistec* zcela reálně. Trčílenná skupina svobodomyšlných rockerů se jistou shodou okolností ocitne v jakémsi podivném klášteře, kde jsou najednou nuceni vzdát se všeho fyzického/pozemského, co dosud považovali za jediný a opravdový smysl svých životů. Denny, Jerry a Bas jsou na toto zvláštní místo uneseni třemi okouzujícími dívkami, které se je spolu s ostatními členy řádu snaží prostřednictvím přímé konfrontace přesvědčit, že podstatou lidského bytí má být jakési vyšší poslání. V čele s matkou představenou dovolují mniši a mnišky nahlednout třem „vytržníkům“ do životů těch, kteří svou touhu po tělesnosti, mamonu, či obžerství přehnali a sami za to potom tvrdě zaplatili. V příběhu se tedy setkáme jak s hraběnkou Báthory, tak s Maháradžou z Dháří či Pepíkem Stalinem a Dolfíkem Hitlerem. Nic ovšem není tak jednoznačné, jak na první pohled vypadá. Ukáže se, že Matka Marie má se svými oevčkami poněkud pragmatičtější plány, než se navenek jeví a zachováme pro tuto chvíli jak překvapení, kdo dojde ke skutečnému očistění. Budou to oni tři nevzvaní mladíci, nebo nadpozemská bytost Anděla, která dosud nepoznala jiný než klášterní svět?

Willy Russell: **POKREVNÍ BRATŘI**

Příběh anglického dramatika a písničkáře Willyho Russella o rozdělených dvojčatech okouzluje diváky po celém světě především svou čistotou, jednoduchostí a průzračnou křehkostí. Ačkoli se jedná o sociálně kritické téma, jsou *Pokrevní bratři* zároveň i úsměvnou historickou o dospívání, prvních lásčákch, problémech s rodiči a dětských hrách.

I když byli bratři Eduard a Mickey ihned po narození násilně rozděleni a každý z nich pak vyrůstá ve zcela odlišném sociálním prostředí, jejich osudy se neustále prolínají. Celým dějem provází diváka osoba Vypravěče, který vstupuje do různých postav, jež se v životě dvojčat objevují, a který přidává příběhu až magický ráz neustálým připomínáním osudového předurčení, ke kterému Eddie a Mickey od počátku směřují. Refrémem příběhu se stává jakési prokletí, které varuje, že v momentě, kdy se rozdělená dvojčata dozví pravdu, obě na místě zemřou. Tato tragická nota je mezi mnoha komickými situacemi neustále připomínána, neboť celý muzikál začíná okamžikem, kdy zdrcená matka paní Johnstonová stojí nad mrtvými těly svých synů. Příběh je tedy vyprávěn retrospektivně, čímž je jeho osudovost ještě podtržena. A snad právě díky této hořkosti, která je součástí kaž-

dého lidského bytí, se stali *Pokrevní bratři* ve světě tolik oblíbeným titulem, v anketě Křídla je diváci zvolili za nejoblíbenější inscenaci sezóny 2011/2012.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Aleš Slanina nebo Dušan Vitázek, Lukáš Janota nebo Jiří Mach, Hana Holířová nebo Markéta Sedláčková, Lukáš Vlček nebo Stanislav Slovák, Ivana Odehnalová nebo Svetlana Janotová, Lenka Janířková nebo Ivana Vaňková, Rastislav Gajdoš nebo Igor Ondříček a další.

Frank Wildhorn, Leslie Bricusse: **JEKYLL A HYDE**

Od roku 1886, kdy Robert Louis Stevenson publikoval svou novelu *Podivný případ doktora Jekylla a pana Hyde*, vzrůstá tento příběh mysl autorů, čtenářů i diváků po celém světě. Postihuje totiž v geniální metafoře odvčké tñhnutí lidstva k dobru i zlu a zápas, který mezi těmito dvěma póly v každém z nás probíhá. Má doktor Jekyll šanci zvíťezit nad svým druhým já, výplukem všeho zla Edwardem Hydem, který s ním naneštěstí sdílí totéž tělo? Muzikál skladatele Franka Wildhorna a libretisty Leslie Bricusseho na toto téma slavil již velké úspěchy po celém světě. Strhující příběh v ohromující dekoraci, výjimečné herecké a pěvecké příležitosti činí z jeho uvedení v našem divadle další mimořádnou příležitost zažít to nejvýznamnější, co světové hudební divadlo současnosti nabízí.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Petr Gazdík nebo Dušan Vitázek, Ivana Vaňková nebo Viktoriia Matušová, Johana Gazdíková nebo Hana Holířová, Milan Němec nebo Karel Škarka, Ladislav Kolář nebo Milan Lindner a další.

Stano Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán, Karel Cón:

SNĚHURKA A 7 TRPASLÍKŮ

Příběh, který znají snad všichni – po smrti laskavé královny matky si přivádí hodný Král domů zlu Macecha, která nedokáže snést krásu své nevlastní dcery. A když zemře i Král, je jí mladá Sněhurka vydána zcela na milost a nemilost. Před smrtí jí zachrání jen útěk do hlubin temného lesa. Na konci této strastiplné pouť však stojí k jejímu štěstí útulný domeček se sedmi postýlkami – jedna pro Průfu, jedna pro Kejchala, jedna pro Dřímala, jedna pro Rejpala, jedna pro Stydlína, jedna pro Štítka a jedna pro Šmudlu. Jen péče ženské ruky tu jaksi chybí a postýlky jsou poněkud malé. Ovšem Macecha se dozví, že Sněhurce se podařilo uniknout jejím spádům a rozhodne se jí zbavit sama... Na pozadí známé pohádky bratř Grimmů, jmeně inspirování proslulou animovanou verzí Walta Disneyho, tvoří hudební skladatel Karel Cón a libretisté Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán svou osobitou stavbu, plnou hororového napětí, ztřeštěného humoru i pohádkové laskavosti. Vše samozřejmě kořeněno půvabnými, chytlivými písničkami. Sněhurka a 7 trpaslíků má všechny předpoklady být příjemným představením, nabízejícím dostatek radosti i potěšení dětem i dospělým. Zkrátka milou zábavou pro celou rodinu.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Radka Coufalová nebo Svetlana Janotová, Jan Apolenář nebo Milan Němec, Rastislav Gajdoš nebo Petr Štěpán, Robert Jiřha nebo Aleš Slanina, Ladislav Kolář nebo Igor Ondříček, Jiří Mach nebo Dušan Vitázek, Jakub Uličník, Robert Musialek nebo Lukáš Vlček, Jakub Przebinda nebo Jiří Ressler, Michal Matěj, Vojtěch Blahuta nebo Alan Novotný a další.

NA SKLENIČCE

**SE ZDEŇKEM JUNÁKEM, JOSEFEM JURÁSKEM,
ALENOU ANTALOVOU A STANDOU MOŠOU
O ERIKOVÍ PARDUSOVÍ - MĚL BY NAROZENINY**

*Se Zdeňkem Junákem
v Četnických humoreskách*

Druhého února by se dožil krásných šestapadesáti let. Zemřel však nedlouho po svých čtyřiapadesátinách 10. května 2011. Co to je pro skvělého herce!? Jak o něm říká jeho milá kolegyně Alena Antalová, ještě zdaleka nebyl archivním vínem, všechno měl teprve před sebou. Bohužel, osud určil jinak.

Na Erika Parduse budou vzpomínat především diváci jeho domovského Městského divadla Brno, kam poprvé přišel hned po absolvování JAMU v roce 1982, kdy existovalo ještě Divadlo bratří Mrštíků. Vzpomínat

hře Smrt Pavla I. A za postavu Arthura Kirsche ve hře V jámě lvové byl poctěn Cenou Kolegia revue Dokořán a Cenou ankety Křídla, to vše bylo v roce 2007. O rok později získal Cenu za mimořádný herecký výkon na festivalu České divadlo.

Nejvíce na svého kolegu vzpomínají samotní herci. Dokořán oslovil tři, kteří měli k Erikovi Pardusovi hodně blízko na jevišti i v soukromí. Již zmíněnou Alenu Antalovou, Zdeňka Junáka a Josefa Jurásku. Doušku přiložil ředitel divadla Stanislav Moša.

Erik Pardus nebyl archivním vínem

mohou v celé zemi televizní diváci, kterým Česká televize jistě ještě mnohokrát odvysílá vydařený seriál brněnské proveniencie *Četnické humoresky* v Moskalykově režii. Erik tam hrál, to snad většina čtenářů Dokořánu ví, veselého a svérázného strážmistra Josefa Zahálku.

Nemá smysl v této vzpomínce vyjmenovávat Pardusovy role v televizi, filmu i na divadle, stačí otevřít internet a sypou se z obrazovky. Připomeňme jen, že v poslední etapě svého života obdržel Cenu Thálie a Cenu Alfréda Radoka za ztvárnění postavy cara Pavla I. ve

Junák: Do smrti na něj nezapomenu, v šatně mám jeho fotku, pod ní svíčku. A každý den, opravdu každý, si mu postěžuju, že bylo od něj nezodpovědné, když nás tady tak nechal. Erik byl velmi zlobivý herec, mám ale na mysli vtípkování, legraci. Vážil jsem si na něm zodpovědný přístup. Nikdy nezkoušel, pokud neuměl text. Jestliže při velkých rolích nestačil od čtené zkoušky všechno vstřebat, řekl režisérovi, že tento monolog dělat nebude, dokud se jej nenaučí. Jak se říká: těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Na jevišti on nikdy neudělal chybu. Je pravda, když jsme

hráli třeba třeskutou veselohru *Brouka v hlavě*, tam občas zlobil, přidělal nějaká slova, ale to děláme všichni.

Dokořán: *Koho myslíte, že by Erik volil za prezidenta?*

Junák: Určitě by volil mě a já bych volil jeho.

Dokořán: *Lidi občas přetřásají, že jste nad Erikovou rakví na jevišti Činoherní scény vyprávěl vtíp, všechno korunoval bulvár. Můžete zavzpomínat?*

Junák: Novináři všechno překroutí. Na titulní straně Blesku psali, že nad rakví svého kamaráda Parduse vyprávím vtipy. Když jsme spolu jeli naposledy společně do Prahy autobusem na natáčení, smáli jsme se a Erik najednou zvážní a povídá: Zdenku, chlape, slíb mně, že až tady nebudu, tak mi zazpíváš *My Way* ze Sinatrova repertoáru a řekneš mi tu židovskou anekdotu, jak ten Silberstein jde kolem Kohnova železářství. Já mu nadával, co blbne... Večer ale už Erik na autobusové nádraží v Praze nepřišel, točili jsme totiž každý jinde. Jeho žena Eva Gorčicová mně telefonem sdělila, že se mu udělalo strašně špatně, epizodu v seriálu *Ulice* nedotočil. Odvezli ho do Brna domů, odtud do nemocnice, druhý den k večeru zemřel.

Ovšem zpěv a anekdotu jsem mu přesto slíbil. Při rozloučení na jevišti mně strašně bušilo srdce a věřte mi, že jsem všechno konzultoval se svým ředitelem Standou Mošou. Kluci sestříhali o Erikovi pěkný pořad, sem tam se lidi v hledišti zasmáli, říkám si, ono to půjde. A řekl jsem tu anekdotu. A druhý den mi volalo pár kamarádů, kteří čtou *Blesk*, cos to tam říkal? Já, že nic zlého.

Dokořán: *Řekněte, prosím, tu anekdotu.*

Junák: Silberstein jde takhle ulicí a najednou vidí nápis – Kohnovo železářství. Jde blíž a ve výkladní skříni vidí Krista na kříži a nad ním nápis: Naše hřeby udrží vše. Vejde dovnitř a povídá, Kohn, sou blbej, takovou reklamu, dyť přece vědí, jak ti křesťani si na tom Kristovi zakládají a nám Židům vytýkají, že jsme ho jaksi na ten kříž poslali, já bych to předělal. Druhý den jde Silberstein ulicí a opět vidí Kohnovo železářství, přijde blíž a ve výkladní skříni vidí prázdný kříž, pod ním zhroucený Kristus a nad ním nápis: Naše hřeby by ho udržely!

A mimochodem, víte, co znamená slovo pardus ve staročeštině? Výprask! Našli jsme to s Erikem. A v latině to znamená skvrnitý.

Jurásek: Můžu zopakovat, že nám odešel vynikající herec i bezvadný partner na jevišti.

*S Josefem Juráskem
a Jirím Dvořákem
v komedii *Brouk v hlavě*,
režie: Gustav Skála*

*S kolegy
v komedii Brouk v hlavě,
režie: Gustav Skála*

Samozřejmě nic nezkazil, ale vzápětí udělal něco, co člověk vůbec nečekal. V tom smyslu byl strašně provokativní. Každý z nás dokáže určitou věc zlehčit nebo shodit. Ale normálním způsobem. Jenže on zlehčil nebo shodil surovým, drsným způsobem. Měl takový přístup. Drsný anglický humor, vždycky podle rozmaru. Bezvadný byl v civilu, krásně se staral o děcka, zaváděl je do svého světa. Když byl s malým pětiletým Honzíkem u nás na chalupě, vydržel přes půl dne chodit od hospody k hospodě a kupovat mu blbinky. Kluk měl oči navrch hlavy, jak Erik vtipkoval s lidmi. Honza se mi později strašně líbil, když jednou reagoval na výzvu Dokořanu, psalo se tam o Vánocích a překvapeních. A on napsal, že největší bombou pro něj, malého kluka, bylo, když zjistil, že jeho otec se jmenuje Pardus, jeho matka Gorčicová a jeho bratr Jurásek.

Dokořán: *To jste prozradil něco z rodinného zázemí. Jaký ještě byl Pardus?*

Jurásek: Byl bonviván, měl u sebe vždy peníže, bankovky zmačkané po kapsách, bez peněženky. Nebyl škrť. K narozeninám a tak podobně dával vždy velké věci. Drahé víno nebo pěkně zabalený dárkový koš. Myslím, že kdyby Pardus byl milionář, nikdy by neměl peníze pro sebe, ale rozdával by je. Peníze

pro něj nic neznamenaly, byly jen prostředek k něčemu. O Pardálovi se nedá říci jednoznačně, že byl báječný. Nebyl černý ani bílý, nebyl hladký člověk.

Dokořán: *Jak snášel nemoc?*

Jurásek: Byl nedbalý ke svému zdraví. Při prvních potížích se slinivkou pil Jägermeistera, scházíme se s kamarádem Jardou Havlem a ještě s dalším U Boba na Jarošce. Jarda mu panáka vyčítal a Erik tehdy prohlásil neuvěřitelnou věc: Neboj, vstanou noví Isteníci. Tenkrát přišel náš nový kolega Michal Isteník, šikovný kluk, a ten Pardus, stará bestie divadelnická, divadlem smrděl jako hrom, měl naprosto jasný odhad. Tou větou mě zamrazilo.

Antalová: Já jsem Erikovu temnější stránku a jeho běsy nikdy nezažila, poznala jsem jen jeho lepší já. Byla pro mě radost s ním hrát i potkávat se s ním mimo jeviště. Moc mi chybí. Rok 2011 byl vůbec hrozný, zemřeli ještě Karel Janský, Láďa Lakomý, Jaroslav Dufek a naše mluvčí Lucka Broučková. Člověk si řekne, že jsme spolu „jen“ na pracovišti, ale ve skutečnosti mně moc chybí, dostali se mi pod kůži. Sama jsem překvapena, jak to bolí, pořád myslím na to, že jsou na nějakém zájezdě, že se zase uvidíme. Život mně dává takové zářezy do srdce. Je to

zvláštní, kruté. Myslím, že zvláště v Erikově případě je to kruté. A nefér. Ostatní zemřeli kolegové, když to řeknu zjednodušeně, předvedli všechno, co v sobě měli, i když mohli ještě pokračovat. Ale Erika by ještě čekala další profesní část života, stále ještě zral, nebyl archivním vínem, hodně toho měl před sebou...

Dokořán: *Kdy jste viděla Erika Parduse poprvé?*

Antalová: Ještě v Divadle bratří Mrštíků v *Kvítku z hororu*, hrál Seymoura, obloukem se inscenace vrací, také ji nyní hrajeme. Na stejném jevišti jsme se pak poprvé potkali už v mém absolventském představení, hrála jsem Nitušku a on Célesténa. Bylo to moc fajn. Později jsme spolu hráli v *Othellovi*, Erik byl Jago, já Desdemonou. Ale obě tyto postavy toho spolu moc nemají. Opravdu spolu jsme hráli až v dramatu *V jámě lvové* od Felixe Mitterera v Mošově režii. A také v Bulgakovově hře *Mistr a Markétka*, kde hrál Kňoura. Erik byl neskutečně vnímavý, jen s málokterým hercem dosáhnete takové souhry. Na některé věci bystře slyšel a vždycky, když viděl, že něco potřebuji, poslal mně to. Diváci asi úplně nepochopí, o čem to mluvím, jen herci, kteří takovou komunikaci také používají. Musí na to být vždycky dva. Každý se nedokáže takhle vnitřně otevřít a na společné vlně fungovat. S Erikem jsem zažila na jevišti velké věci.

Dokořán: *V inscenaci V jámě lvové jste hrála Helenu Schweigerovou, Erik Pardus byl ve*

dvojroli Arthura Kirsche alias Benedikta Hölbrigla. Klást vám nějakou otázku by asi bylo zbytečné...

Antalová: Je to krásná a výborně napsaná hra. U nás neměla derniéru, skončila s odchodem Erika a také Karla Janského coby Meisela, ředitele divadla, tedy dvou hlavních postav. Kdyby nám neumřeli, ještě bychom to hráli. Je dobře, že nehrajeme, protože lépe než Erik by jeho roli nikdo nezahrál. Základ Erikova herectví byla upřímnost, i vůči sobě. Každý máme nějaké běsy, ale málokdo se jim postaví čelem. Přitom základ všeho umění je nestydět se za ně, neskrývat je, být takovým, jaký jsem. Je to základ všeho umění, proč a jak být originální. Protože jedině když jste opravdický a upřímný k sobě, jste jedinečný. Je to velká fuška, i v životě, jedině tak může něco vzniknout. A Erik touto cestou šel, pro mě to byl velký herec. Škoda, že nezahrál více rolí. Dost dlouho trvalo, než byl obsazován do tragických rolí; zaveden byl na komiku, mně se ale více líbil v těch tragických.

Dokořán: *Jak jste spolu komunikovali mimo jeviště?*

Antalová: Vždycky jsme se rádi viděli, ale já jsem velký introvert. Mám své soukromí (manžela, děti Alenku, Elenku, Janička a Marušku, která přišla na svět teprve 28. srpna 2012 – pozn. Dokořánu) a mám tři kamarády z divadla, kteří do soukromí patří. Já nepotřebuju, ani nemám ráda rozebírání premiéry nad skleničkou vína v divadelním klubu. Já musím dobíjet baterky, mně flámování spíše baterky vyždímává. Zatímco Erik byl velmi společenský, já moc společenská nejsem, málokdo se cítím dobře. A okolnosti mně už ani nedovolí být společenskou. Menežovat celou rodinu, to jsou nadlidské úkoly.

Dokořán: *Vzpomínání na Erika Parduse by nebylo úplně bez Četnických humoresek. Poprosím o veselou historku z natáčení.*

Junák: Točili jsme ve staré části Olomouce, s Erikem

*S Alenou Antalovou
v dramatu V jámě lvové,
režie: Stanislav Moša*

jsme seděli ve starém autě, on řídil, odehrával se dialog. Točilo se tzv. kontaktně, čili zvuk v autě se už dodatečně ve studiu nepřetáčel, byl autentický. V autě se tak s vámi tísnil kameraman, zvukař, světla, je to velmi komplikované. Auto nebylo žádné turbo, cesta byla ošetřena městskou policií, ale chybička se vloudila, za rohem vyjžděl nějaký pán s bílou fabií. Erik dupl na brzdu a zařval: ku...! Nic se nestalo, objeli jsme kolečko, vrátili se k přenosovému vozu a režisér Moskalyk říká: Eriku, musí to bejt ještě jednou, ale ty sprostárny vynech. Jedeme podruhé, jenže chlápek se s fabií vrací. Erik totéž, Moskalyk taky. Jedeme potřetí, vše v pořádku, Erik vyskočí a volá: Rejžo, to je na Oscara! Eričku, odpoví režisér, bylo by, ale musíme ještě jednou. Ve 30. letech se jezdilo vlevo!

A ještě mám historku ze života. Když Honzík bral rozum, chtěl mu táta koupit k Vánocům kolečkové in-line brusle, tehdy frčely. Měly být od špičkové firmy Bauer. Seděli jsme kousek od mého bydliště na Milady Horákové v cukrárně U Brychtů, Erik tam chodíval na svůj vinný střík. A Erik, že půjde naproti do obchodu k bývalému hokejistovi Hubáčkovi pro ty brusle. Za pultem krásná slečna, Erik zapomene na celý svět a začne s ní koketovat, líbá jí ruku, je veltman. Prosil bych brusle Bojlery. Nemáme, nemyslíte Bauery? Ne, v žádném případě. A tak se nedohodli. Vrátil se do cukrárny, taky se jí říkalo Mrňousova, seděl tam i Karel Janský, a Erik říká, že ty Bojlery nemají. To jsou Bauery, ty vole, říká cukrář Radek Brychta. Já jsem tam vypadal jako...! Jdi to koupit, já nemůžu, obrátil se Erik na mě. Tak jsem to šel koupit já.

*Vzpomínání zaznamenal
Jan Trojan*

Stanislav Moša: Erik mě provázel celý můj dosavadní divadelní život. Poprvé jsem ho potkal na mých přijímačkách na JAMU. Adepti studia režie dostali dvoustránkovou scénu, tři herce a měli s nimi před komisí pra-

*S primátorem města Brna
Romanem Onderkou
a ředitelem MdB Stanislavem Mošou*

covat. Ti tři mí první herci na JAMU byli Honza Mazák, Aleš Jarý a Erik Pardus. Když skončila práce všech adeptů, zeptala se komise těch tří, s kým se jim nejlépe pracovalo, a já to u nich vyhrál a postoupil do druhého kola, které se odehrávalo hned další den. Ten večer jsem je pozval na pivo a bylo to skutečně až po té zkoušce a ne, jak dával Erik k lepšímu, že jsem je pozval ještě před tím, než se jich komise ptala... a opili jsme se a kluci mě vzali k sobě na kolej, kde se ještě chvíli pokračovalo... A pak přišla společná studia, fotbálky, návštěvy divadel, jejich analýzy, vzájemné návštěvy, společné Silvestry... Erik byl s Honzou Mazákem samozřejmě na mé svatbě a byli to právě oni dva, kdo se mnou až do rána zapíjeli narození mé dcery. Jsou herci, pro které se vybírá repertoár, a Erik mezi ně patřil už když v divadle začínal. Byla s ním radost pracovat. Vždycky byl absolutně připravený, vždy akceptoval koncepci režiséra, ale zároveň mu byl zcela svépřávným partnerem a díky svému mimořádnému talentu a osobnosti pokaždé dokázal celou inscenaci ještě povýšit. Chystal jsem pro něj řadu nádherných rolí, kterých se už nedočkáme. Těšil jsem se, že až trochu zestárne, tak nám předvede například svého krále Leara... A tak si ho alespoň ve všech těch rolích představuju.

Erik patří mezi těch pár, kterých se čas od času ptám, co by udělali v té či oné situaci a pozorně naslouchám jeho odpovědím. Stálo a stojí za to se jimi řídit...

foto: jef Kratochvil

VPŘED

Milan Kundera. Stále komentovaný, český a zároveň francouzský, jeden z nejúspěšnějších současných spisovatelů. Místo vzrůstajícího počtu diskuzí nad osobou tohoto autora by měly být častější diskuze nad jeho dílem, a to především nad opravdu opomíjeným dílem dramatickým. Jakub a jeho pán je zatím poslední Kunderova hra, která se objevila jako „netradiční perla“ v repertoáru Městského divadla Brno.

Tato hra, přesnými slovy Kunderova „vlastní variace“ na jím milovaný Diderotův román Jakub Fatalista, byla již v našich divadlech hojně uváděna (ať už pod Kunderovým jménem či ne – například v roce 1975 byla hra uvedena v ústeckém divadle pod jménem Evalda Schorma). Připomeňme nejspíš nejslavnější inscenaci s Jiřím Bartoškou a Karlem Hefmánkem v hlavních rolích. Přesto, že se Kundera ke své dramatické tvorbě obecně příliš nehlásí, Jakub bývá považován za velmi kvalitní drama (například profesorkou Evou Le Grand, která se systematicky věnuje Kunderovu dílu, literární historičkou Marií Mravcovou, dramatikem Karlem Steigerwaldem a jinými).

Inscenace Jakuba tematicky odpovídá svému podtitulu – moudrá komedie. V popředí zde stojí vtipné momenty, ale stále se více či méně v pozadí ukazuje filozofická rovina hry. Jakub je především knižní drama, tak ho označil tvůrce. Tvůrci při jeho inscenování dodržují Kunderova přesně daná pravidla, kterými chce předcházet mylným výkladům své hry.

Základem je skromná scéna, minimum rekvizit, pouze herci a text. Ten dramaturg Jiří Závist zachoval v brněnské inscenaci téměř beze změny. Stejně tak se Kunderovými doporučeními řídila Andrea Kučerová, která pro postavy zvolila historizující kostýmy.

Na skromných dřevěných prknech (na scéně je pouze dřevěný podstavec se schůdkami, který umožňuje pohyb nahoru, dolů i skrz, a pak už jen pár židlí a hospodský stůl) se setkáváme s tradiční dvojicí pána a sluhu. Pán Viktora Skály je lehce melancholický a doborosrdčný, Jakub Jana Mazáka malý, trochu obtloustlý kecan. Jdou beckettovskou cestou, během které si vyprávějí životní příběhy.

Jakub se pokusí vyprávět příběh své lásky, ale je vždy přerušena a nikdy jej nedopoví. Do této cesty vstupují další postavy, především hostinská (velmi energický výkon Lucie Zedníčkové) s příběhem o markýze de la Pompey. Jakub mezitím vypráví, jak přišel o panictví, pán vypráví, jak přišel o dívku.

Tři jednání a tři příběhy jsou si tematicky velmi podobné. Je zde také ale mnoho odboček od děje, postavy mění své role a komentují všechny ostatní, hru a dokonce svého stvořitele. Celá inscenace je tak pavučinou různých intertextuálních vztahů (nejen v rovině ostatních Kunderových děl) a má výrazné znaky epického divadla. I přes tuto složitou strukturu hry se divák často zasměje. Pod snůškou filozofických hloubání je také mnoho vtipných okamžiků.

Jakub a jeho pán je zkrátka dobrý tah vpřed. Člověk z divadla odchází potěšen hravostí, ze kterého vystupuje sama podstata bytí, přátelství a nikdy nekončících, nápadně se podobajících lidských příběhů.

Tereza Dostálová,

www.rozrazilonline.cz, 7. 1. 2013

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO: JEZINKY A BEZINKY ANEB BEZOVÉ VÍNO RADĚJI NEPIJTE, BOLÍ PO NĚM BRÁNICE...

Městské divadlo Brno připravilo na poslední měsíc v roce 2012 premiéru představení Jezinky a bezinky, která nese podtitul Arsenik a staré tety. Bláznivá retro komedie, která si získala ohlas již filmem z roku 1944 v hlavní

MILAN KUNDERA

JAKUB A JEHO PÁN

MOUDRÁ KOMEDIE

POCTA DENISI DIDEROTOVI

REŽIE STANISLAV MOŠA

2. a 3. ÚNORA 2013

ČINOHERNÍ SCÉNA

roli s Cary Grantem, přichází na sklonku roku, aby pobavila diváky svým černým humorem. Po slavném filmovém zpracování byly Jezinky a bezinky představeny českému publiku díky Janu Werichovi a to v roce 1958 v divadle ABC. Po několika divadelních zpracováních v Česku se teprve podruhé představí inscenace Jezinky a bezinky v Brně, poprvé to bylo v roce 1966, tehdy ještě v divadle Večerní Brno.

Pokleslý žánr v satíře a karikatuře

Příběh o podivných tetičkách, které tráví své hosty, neobjektivním kritikovi, hloupých policistech a zločincích se zdá být na první pohled podivným tématem k humoru. Opak je však pravdou. Autor inscenace Joseph Kesselring tento na pohled možná pokleslý žánr pojal úplně jinak a ve své podstatě negativní postavy postavil do světla karikatury, satiry a černého humoru. Tím získává příběh zcela jiný nádech. Hra, která vznikala ve 40. letech minulého století v době válečných hrůz, byla možná jistým druhem úniku od války jako takové. Humorný potenciál ostatně vytušil i Jan Werich, který Jezinky a bezinky zhlédl přímo na Broadwayi.

Atmosféra viktoriánské Anglie

Scénu tvoří viktoriánský dům, který je hlavním dějištěm příběhu. V tomto útulném domě se divák zaručeně cítí příjemně a jako doma, tedy do té doby, než pozná sílu bezinkového drinku. Pak se útulný domov stává jakousi pastí plnou nebožtíků a překvapení. Za pochvalu stojí i kostýmy Andrey Kučerové, které dobře korespondují s dobou a atmosférou příběhu. Celé dějství provází stylová

hudba Igora Vavrdu a Ars Brunensis Chorus. Herecké výkony – excelují tetičky i nezdržný Jonathan

Fakt, že hra stojí na hereckých výkonech, zde platí dvojnásob. Asi málokdo může mít pochopení pro to, že se v inscenaci vraždí, a navíc ještě s úsměvem. Tato realie je zcela určitě zjemněna výkonem ústředních postav Zdeny Herfortové a Jany Gazdíkové v rolích sester Abby a Marty Brewsterových. Obě dámy se svých rolí zhostily s roztomilou noblesou. Jejich tandem je prostě nezapomenutelný i pro ty, kteří mají s motivem vražd v přímém přenosu problém.

Jaroslav Matějka jako Jonathan Brewster nabízí trpkou dávku „zlého“ elementu a jeho přehnaná snaha být zlý je přesně to, co dodává hře ten potřebný náboj. Obdobně ztvárnil fanatického prohnaného doktora ve službách zla i Vojtěch Blahuta v roli Dr. Einsteina. Martin Havelka ztvárnil nafoukaného frajera Mortimera rovněž s vtípem a nadsázkou. Divák se baví i při vstupech bláznivého Teddyho alias Petra Štěpána. Naivitu a hloupost policejního týmu umocňují výkony čtveřice Sagher, Urban, Mišurec a Isteník.

Zajímavosti

Autor Joseph Kesselring původně zamýšlel hru napsat jako psychologický thriller, ale nakonec se žánr inscenace změnil v černou komedii. Ve své hře využil dramatik i některé inspirující momenty ze svého života. Otec Josepha Kesselringa, který byl uznávaným lékařem, inspiroval autora k vytvoření postavy Dr. Einsteina.

Druhá brněnská premiéra, která se uskutečnila po téměř padesáti letech, si klade za cíl diváka především pobavit. A to se ve velku i daří. Hra stojí na hercích a jejich umění a humoru, který musí udržet diváka v napětí, pobavit a nenudit nebo nesklouznout do nevkusu. Díky dobré volbě herců režiséra Petra Gazdíka si Jezinky a bezinky udržují šťavu a vtíp po celou dobu představení a i přes možná dosti podivnou zápletku dokážou splnit účel. Jezinky a bezinky budou diváky bavit i na Silvestra, protože byly vybrány jako silvestrovské představení Městského divadla Brno.

*Kateřina Šebelová,
www.velkaepocha.sk, 24. 12. 2012*

RECENZE: JEZINKY A BEZINKY. NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT?

V sobotu Městské divadlo Brno uvede novou detektivní komedii Jezinky a bezinky. Brněnská Drbna ale přináší recenzi tohoto představení již dnes, jelikož měla možnost zhlédnout neveřejnou generálku.

Děj vás zavede do domu rodiny Brewsterovy v americkém Brooklynu. A zpočátku by divák vůbec nevěřil, co všechno se tady odehraje!

V domě žijí dvě sestry, postarší dámy Abby a Marta. Obě jsou velice milé, pohostinné a srdečné dámy. Starají se o synovce Teddyho, který žije v představě, že americkým prezidentem je Franklin Roosevelt. Čas od času je navštíví synovec Mortimer.

Jedna z jeho návštěv se však promění v osudnou, překerní a nepředvídatelnou. Tetičky totiž pronajímají bývalý Mortimerův pokoj a vyhledávají pouze starší, osamělé gentlemany bez rodiny. Nikdy tyto podnájemníky nezapomenou pohostit bezinkovým vínem, které v příběhu hraje obrovskou roli.

Na začátku jsem měla různé dojmy, rozvinutí děje ale ukázalo, že jde opravdu o dílo vysokých kvalit. Co mě nepřestane stále udivovat je fakt, jak srozumitelně a jednoduše tvůrci dokázali podat tak složitý děj. Náročnější scény byly přehledné, bylo na ně dostatek času. Divák si dokázal vše správně uvědomit a nenudil se.

Scénáristé a kostyméři, klaním se vám! Scéna byla úžasně flexibilní a divák z ní cítil to teplo domácnosti dvou starostlivých tetiček.

Divadlo nemohlo vybrat lepší obsazení. Vizáž, gestikulace, mimika, vše bylo perfektní. Díky tomuto hereckému výkonu se divák dokáže plně ponořit do děje. Každá postava byla něčím charakteristická, originální a nezaměnitelná.

Za zmínku rozhodně stojí výkony hereček Jany Gazdíkové a Zdeny Herfortové. Velkým plusem této hry je humor a vtip, přítomný po celou dobu hry.

Ještě se pozastavím nad spojením vtipu a tajemna. Není to moc obvyklá kombinace. Vtip sice v některých scénách ubíral na dramatickosti, zato scény posunul do úplně jiné dimenze. Byly velice originální!

Tato divadelní hra mě velice mile překvapila. Odcházela jsem uvolněná, ale s pocitem zhlédnutí kvalitního díla. Hru Jezinky a Bezinky tedy mohu všem jedině doporučit!

Sabina Stloukalová,

www.brnskadrbna.cz, 14. 12. 2012

ČARODĚJKY Z BRNA USPOŘÁDALY MUZIKÁLOVÝ SABAT V PRAZE

Muzikálů na závažná témata, ať už se jedná o různé dějinné události nebo reflexe životů historických a románových osobností, máme víc než dost, a vznikají a rostou jak houby po

Pokrevní bratři

osudový a magický muzikál

Hudební scéna

11. - 14. ÚNORA 2013

Jekyll a Hyde

romantický muzikál

Hudební scéna

18. a 19. ÚNORA 2013

Sněhurka a 7 trpaslíků

bláznivá hudební pohádka

Hudební scéna

23. a 24. ÚNORA 2013

DERNĚRA

Mojžíš

lidová hra

Činoherní scéna

13. a 14. BŘEZNA 2013

Jezinky a bezinky

bláznivá retro komedie

Činoherní scéna

21., 22., 24., 28. - 30. BŘEZNA 2013

Divá Bára

muzikálová komedie

Hudební scéna

25. a 26. BŘEZNA 2013

V hlavních rolích oněch čarodějek se v karlínské premiéře představil vyvážený trojlístek hereček, Yveta Blanarovičová jako Alex, Markéta Sedláčková coby Jane a Hana Holišová v úloze Sukie. Každá z nich je jiná (a tak je to správně), všechny skvěle zpívají a tančí, svým rolím dávají v počátečních scénách naivitu a stud, v průběhu dějového vývoje pak hravost, ženskost a erotickou přitažlivost. Mužský element do představení (kromě několika dalších

deští další a další. Ovšem na dobrou hudební komedii člověk na českém jevišti často nenarazí. O to víc potěší takové Čarodějky z Eastwicku, muzikál až ďábelsky vtipný, ironický a zábavný.

Výborná inscenace Stanislava Moši, která se drží na repertoáru Městského divadla v Brně už pátým rokem, se podruhé vydala do Prahy, tentokrát na scénu Hudebního divadla v Karlíně. Odstartovala tak jistou kooperaci mezi těmito divadly, která bude pokračovat operetou Mamzelle Nitouche, karlínský umělci naopak navštíví v budoucnu Brno s Aidou. A brněnští opět přivezli skvělou show, jakou v české metropoli nevidíme často. Dílo přímo pro Camerona Mackintoshe napsali Američané John Dempsey (libreto a texty) a Dana P. Rowe (hudba). Světová premiéra se konala v londýnském Theatre Royal Drury Lane v roce 2000, odkud Čarodějky vylétly do Austrálie, Ruska i Japonska.

Muzikálu vévodí vyvážená trojice žen středního věku, Alexy (sochařky), Jane (učitelky hudby) a Sukie (novinářky), jejich tužby i ztracené sebevědomí probudí tajemný a démonický cizinec Darryl van Horn, který obrátí během pár dní starosvětské maloměsto Eastwick vzhůru nohama. Díky muži, kterého si ženy přikouzlily, vzrůstá jejich síla, znovu se probouzí ženskost, aby na konci prvního jednání, okouzleny Darrylem i svými schopnostmi, doslova vzlétly.

obskurních figur a figurek) přináší zejména onen ďábelský svůdce van Horn, v něhož se v pátek 30. listopadu proměnil po všech stránkách vynikající Petr Štěpán, jenž za tuto roli před lety získal zcela zaslouženě prestižní Cenu Thálie. Alternující Petr Gazdík a Martin Havelka, které jsem viděl na domovské scéně, jsou ovšem neméně dobří a u všech máte pocit, že svou roli nehrají, že těmi Ďáblý s velký "Ď" skutečně jsou. Celé panoptikum města Eastwicku dokreslovala Lenka Bartolšicová v úloze šílené moralistky Felicie, jejího ušlápnutého manžela sehrál jako protiúkol dokonale Igor Ondříček a postpubertální milencek dvojici Jakub Uličník s Kateřinou Krejčovou. Velkou zásluhu na zdaru celé inscenace má pak energická company, výborně secvičený balet a dobře šlapající orchestr, který řídil dirigent Dan Kalousek.

Zapomenout nemohu krom inscenátorů na dva muže „v pozadí“ – na překladatele Jiřího Joska, který obstaral pro dosti jazykově složitě písňě adekvátně zpěvně české přebásnění, a Igora Vavru, jenž povýšil originální skromnější partituru na hudebně efektivní celek. A již jen zcela na okraj místo závěru – které jiné české hudební divadlo by mohlo odehrát ve stejných dnech dva velké muzikály, Čarodějky z Eastwicku v Praze a Bídničky v Bratislavě??

Vítězslav Sladký,
www.musical-opereta.cz, 5. 12. 2012

pomozte svěmu divadlu

PODĚKOVÁNÍ PAVLU KAMASOVI

Pavel Kamas je předním českým operním pěvcem světového formátu. Nastudoval již půl druhé stovky operních rolí, věnuje se též koncertní činnosti a hlasovému vedení pěvců (mj. i hereček MdB Aleny Antalové či Petry Jungmanové). Od roku 1978 je sólistou Janáčkovy opery Národního divadla Brno, kde ztvárnil celou řadu stěžejních rolí jako Dona Giovanniho, Escamilla, Čajkovského Evžena Oněgina, Verdiho Rigoletta, Macbetha, Nabucca ad.

V září roku 2012 jsme spolu s dalšími divadly v České republice oslovili širokou veřejnost informační kampaní Asociace profesionálních divadel ČR *Pomozte svěmu divadlu*, jejímž cílem bylo upozornit na neřešený systém financování regionálních divadel. Mnozí z vás podpořili tuto akci podpisem petičního archu, vždyť jen na Hudební a Činoherní scéně MdB se sesbírало na 5.544 podpisů! Pavel Kamas zareagoval na naši výzvu krásným symbolickým gestem a daroval Městskému divadlu Brno částku 7.777,- Kč.

Děkujeme!

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot / **KOČKY**
Terence McNally, David Yazbek / **DONAH!**
S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / **CYRIL A METODĚJ**

Nejvýraznější tvůrčí počín
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)
Seneca / **FAIDRA**
Jule Styne, Bob Merrill, Isabel Lemartová / **FUNNY GIRL**
Milan Kundera / **JAKUB A JEHO PÁN**

Joseph Kesselring / **JEZINKY A BEZINKY**
Zdeněk Měra, Stanislav Moša / **OČIŠTEC**
Klaus Mann, Arianne Mnouchkine / **MEFISTO**
J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende / **ZORRO**

KŘÍDLA 2012/2013

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

Čechomor

Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 410
e-mail: komercni@mdb.cz

Anketní lístek
vhodíte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
30. 11. 2013

Jméno: .....
.....
Adresa, (e-mail):
.....

*Martina Kociánová,
Jan Čenský a Jana Kirschner*

 Česká televize
Televizní studio Brno

*Lenka Filipová
& Lenka Filipová*

6. LEDNA 2013

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

Foto: Jef Kratochvíl

Bude tomu zanedlouho už sto let, kdy si roku 1919 americký autor brakových románů na pokračování Johnston McCulley vymyslel pro svůj časopisecký cyklus *Capistranovo prokletí* postavu Diega de la Vegy, neohroženého španělského šlechtice a brilantního šermíře žijícího v Kalifornii, který prosazuje pod černou pláštěnkou a kryt maskou spravedlnost a zákon. Muž skrytý pod maskou je pak nazýván svým okolím „lišákem“ – el Zorro! McCul-

Zorro v Londýně

leyho postava by však zřejmě neměla takový úspěch, kdyby hned rok nato nenásledovala první filmová verze s Douglasem Fairbanksem v roli Zorra (pro něhož to mimochodem nebylo poslední setkání s touto postavou). Následovalo bezpočet filmových a televizních verzí, nejvíce však kanonickou podobu Zorra ustavil seriál společnosti Walta Disneyho z let 1957 – 1959 s Guy Williamsem v titulní roli. Český divák má pak zřejmě nejvíce v paměti dva nedávné filmy s Antonio Banderasem – *Zorro: Tajemná tvář* (1998) s Anthony Hopkinsem v roli zestárlého Zorra, který vychovává svého nástupce, a *Legendu o Zorrovi* (2005).

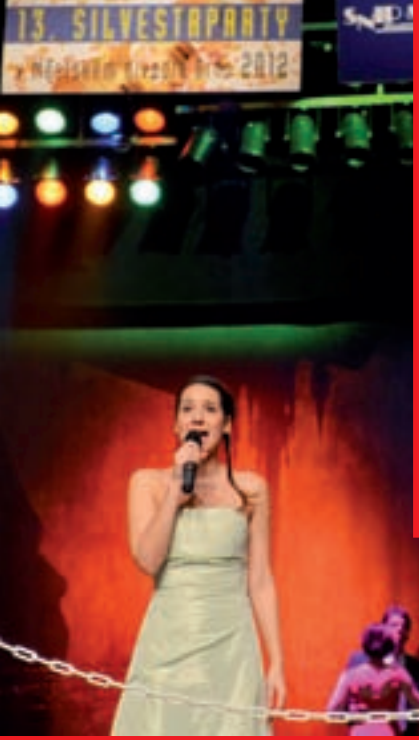
Zajímavostí ovšem je, že vedle mnoha literárních, filmových a rozhlasových adaptací „zorrovského“ tématu nestojí takřka žádné varianty divadelní. Při velké atraktivitě tohoto námětu se tak nelze divit libretistům Stephenu Clarkovi a Helen Edmundsonové, že v roce 2005 bryskně zareagovali na novou románovou verzi chilské spisovatelky Isabel Allendeové a uviděli v jejím podání Zorrova příběhu výtečnou muzikálovou látku. Její atraktivitu pak ještě znásobila legendární hudební skupina, která spolu s Johnem Cameronom vytvořila hudební složku muzikálu –

nebyl to nikdo jiný než mágové hispánských rytmů Gipsy Kings. Ti navíc do hudební složky muzikálu umně zakomponovali některé své světoznámé hity, jakými jsou *Bamboleo*, *Baila Me* či *Djobi Djoba*. Muzikál kromě romantického námětu, chytlavých melodii a vypjatých bojových scén nepostrádá ani humor: legendární černou pláštěnku zde kupříkladu Zorro zvolí vlastně z nouze, protože jeho oblíbenou červenou mu cikánka Inez už

vyhodila (poněkud totiž páchla).

Po pouhých pěti letech od londýnské premiéry (odehrála se v roce 2008) se tento soudobý muzikálový šlágr dostává i k brněnskému publiku. Jeho režie se ujme **Petr Gazdík**, který svůj režijní um při práci se soudobým angloamerickým muzikálem prokázal už při režii *Mary Poppins* či *Jekylla a Hyde* – společně s **Janem Šotkovským** je i autorem překladu. Scénu navrhne **Aleš Valášek**, kostýmy **Veronika Hindle**, autorkou choreografií bude **Lucie Holánková**, dramaturgem **Jan Šotkovský**. O hudební nastudování se postará **Dan Kalousek** – inscenace se bude v MdB netypicky provozovat s nahrávkou (doplněnou živou kytarou a trubkami), vytvořenou ovšem samotnými Gipsy Kings. V titulní roli se představí **Lukáš Janota** s **Robertem Urbanem**, jejich bratra a protihráče Ramóna ztvární **Robert Jícha** nebo **Dušan Vitázek**, jejich osudovou lásku Luisu **Johana Gazdík** nebo **Viktória Matušová**, cikánku Inez **Svetlana Janotová** nebo **Ivana Vaňková**, seržanta Garcíu **Tomáš Sagher** nebo **Milan Němec** a Starého Cikána **Ladislav Kolář** nebo **Marián Slovák**. Premiéra inscenace proběhne 16. března 2013 na Hudební scéně.

-jř-

SNID&CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

Joseph Kesselring
Jezinky a bezinky
aneb Arsenik a staré tety
ARSENIC AND OLD LACE

režie Petr Gazdík

Foto: Jelf Kratochvíl,

LISTOVÁNÍ

31. PROSINCE 2012

SILVESTR V MdB

PARTNEŘI DIVADLA

AutoCont

AQUAdem s.r.o.

CarmenFlora
květinářství a aranžovna

PS BRNO

OKNO **STYL**

PSK Group
Dynamická stavební společnost

e-on

BUSINESS CENTRE
VÍDEŇSKÁ

Rexroth
Bosch Group

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

deník

DOKOŘÁN ÚNOR 2013
Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 301

Tel./Fax: +420 533 316 410

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

jeř Kratochvíl

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek

Lidická 16, 602 00 Brno

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

181. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 10. 1. 2013

Náklad 7 000 ks

Titulní strana –

Cena Křidel 2012

Autor plastiky ceny Křidel

Stefan Milkov

18. a 19. 2. 2013
v 18.00 hod.
na Hudební scéně

JEKYLL
A HYDE

romantický muzikál

Tajuplný příběh o rozervané osobnosti doktora Jekylla vás zavede do temných ulic Londýna, ve kterých se prolíná svět zámožné smetánky s chudobnou lůzou. Napětí umocňuje velkolepá scéna, nezapomenutelná hudba i promyšlená choreografie, to vše korunováno úžasnými hereckými výkony – vždyť za ústřední dvojroli získal Dušan Vitázek svoji druhou Cenu Thálie! Kdo zvítězí ve strhujícím souboji dobra a zla?

Člen orchestru Městského divadla Brno, foto: jeř Kratochvíl

Hubert Ratschker